

Иван Вазов

Волов

Те бягаха бледни пред дивата сган.

И Волов¹, юнакът, цял в кърви облян,
извика: „О, боже! О, адска измама!
подвигът пропадна и надежда няма!
къде да се скрием от безславната смърт?“

Балканът

Аз нямам за вази ни завет, ни път.

Градът

Аз имам бесила.

Хижата

Аз имам проклятия.

Янтра

Елате, нещастни, във моите обятия!

Пловдив, ноември, 1883

КРАЙ

---

1. Волов – апостол на въстанието на 1876, и други двама още въстаници след провалянето на движението, като им се отказало навсякъде убежище и гонени от турската потеря, пристигнали на брега на Янтра, която била преишла буйна и голяма. Там, за да не паднат в ръцете на гонителите си, по предложение на Волова предпочели смъртта и се хвърлили в реката. (Бел. на Вазов.)

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова
Ползван източник: „Иван Вазов – Събрани съчинения, т. I – Лирика“, под
редакцията на Георги Цанев, „Български писател“, С. 1955

Публикация:
Иван Вазов
Епопея на забравените
Поеми

Редактор Георги Константинов
Корица, титулка и илюстрации от Тодор Цонев
Художествен редактор Иван Стоилов
Технически редактор Лазар Христов
Коректор Недялка Труфева
Дадена за печат на 5. X. 1961 г.
Излязла от печат на 28. II. 1962 г.
Поръчка № 19. Тираж 35000. Формат 1/32 34/108 Печатни коли 3
„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС
Държавен полиграфически комбинат „Димитър Благоев“
София 1962

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3859>]